

عنوان مقاله:

پاسخ برخی ویژگی های رشدی و بیوشیمیایی نشاء خیار در بسترهای مختلف کشت به محلول پاشی سرکه چوب

محل انتشار:

مجله فرآیند و کارکرد گیاهی، دوره 12، شماره 56 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

صدیقه افشاری پور - Department of Horticultral sciences, University of Hormozgan, Bandar Abbas, Iran

عبدالمجید میرزاعلیان دستجردی - Department of Horticultral sciences, University of Hormozgan, Bandar Abbas, Iran

اعظم سیدی - Department of Horticultural Science, Faculty of Agriculture, University of Jiroft, Jiroft, Iran

خلاصه مقاله:

در این پژوهش، تاثیر محلول پاشی سرکه چوب بر ویژگی های رشدی و بیوشیمیایی نشاء خیار در بسترهای مختلف کشت به صورت آزمایش فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی با سه تکرار در بهار ۱۴۰۱ در گلخانه پژوهشی دانشگاه جیرفت مورد بررسی قرار گرفت. فاکتورهای آزمایش شامل دو نوع بستر کشت (کوکوپیت (۷۵٪) + پیت ماس (۲۵٪) و پالمپیت (۷۵٪) + ورمی کمپوست (۲۵٪)) و پنج ترکیب سرکه چوب (شاهد، سرکه چوب بلوط ۵/۰ و یک درصد و سرکه چوب پسته ۵/۰ و یک درصد) بود. نتایج نشان داد که بیشترین وزن تر و خشک ریشه و شاخساره، طول ریشه، رنگیزه های فتوسنتزی و اکسین متعلق به نشاءهای رشد کرده در بستر کشت پالمپیت + ورمی کمپوست بود. محلول پاشی سرکه چوب پسته ۵/۰ و یک درصد به ترتیب در بسترهای کوکوپیت + پیت ماس و بستر پالمپیت + ورمی کمپوست منجر به بیشترین وزن تر ریشه شد. استفاده از سرکه چوب پسته ۵/۰ درصد در بستر کوکوپیت و پیت ماس در مقایسه با شاهد موجب افزایش وزن خشک شاخساره (۸/۱۳ درصد) و نسبت وزن خشک شاخساره به ریشه (۴/۲۸ درصد) گردید. کاربرد سرکه چوب بلوط یک درصد در بستر پالمپیت + ورمی کمپوست باعث افزایش طول ریشه (۹/۵۱ درصد)، کلروفیل (۳ b درصد)، هورمون اکسین (۷/۲۴ درصد) و فنل کل (۷/۲۱ درصد) نسبت به شاهد شد. در نهایت براساس نتایج این پژوهش محلول پاشی با سرکه چوب بلوط یک درصد در بستر کشت پالمپیت + ورمی کمپوست برای تولید نشاء خیار توصیه می شود.

کلمات کلیدی:

Auxin, Culture media, Palm peat, Vermicompost, پالم پیت, اکسین, محیط کشت, ورمی کمپوست

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1815913>

